

S

sygn. akt: I C 119/23 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2023 r.

Sąd Rejonowy w Głubczycach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kamil Nowecki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Bliźnicka

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2023 r. w Głubczycach

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w G.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

oddala powództwo

zasądza od powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwotę 107,00 zł (sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia prawomocności orzeczenia do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 119/23

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o. o. w G. wniósł w dniu 31 stycznia 2023 roku przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W. powództwo o zapłatę kwoty 427,91 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 31 stycznia 2023 r. do dnia zapłaty oraz o domagał się zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, według norm przepisanych.

Powód w uzasadnieniu wskazał, że roszczenie wynika z wierzytelności nabytej w drodze cesji o odszkodowanie za naprawę pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) należącego do R. M. z ubezpieczenia OC sprawcy i oparte jest na załączonych fakturach.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w G. nakazem zapłaty z 10 maja 2023 r. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana w ustawowym terminie wniosła sprzeciw. W uzasadnieniu wskazała, że spór dotyczy stawki za rbh za naprawę pojazdu, którą powód określił na kwotę 309,96 zł brutto (252,00 zł netto) za prace blacharskie i lakiernicze. Pozwana wskazała, że z załączonych do pozwu dokumentów wynika, że serwis (...) posiada certyfikację (...) Izby (...) na kwotę 199,00 zł za rbh i bezpodstawne jest pobieranie od ww. różnych stawek za naprawę pojazdów grupy

V. w zależności o marki. Pozwany wskazał również, że powód nie poświadczył dokumentów na okoliczność przelewu wierzytelności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

P. M. podpisał 10 listopada 2022 roku zlecenie naprawy pojazdu A. (...) o nr rej. (...) z (...) Sp. z o. o. w K. ze stawką 203,00 zł za rbh prac blacharsko lakierniczych: V. 203,00 zł netto, inne marki 203,00 zł netto, A. 252,00 zł netto.

Dowód: umowa zlecenia k. 10-13.

Stosowana na terenie województwa (...) stawka za rbh prac blacharsko lakierniczych wynosi 199,00 – 203,00 zł netto.

Dowód: dokument informacja o stawkach, płyta cd k. 14

Sąd zważył co następuje

Powództwo jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 505⁸ § 4 k.p.c. w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza czterech tysięcy złotych, uzasadnienie wyroku ogranicza się do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Od uznania sądu opartego na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy zależy rozszerzenie tego uzasadnienia o pozostałą treść określoną w art. 327¹ uzasadnienie wyroku § 1.

Spór co do zasady sprowadzał się do wysokości należnego odszkodowania w kontekście wysokości kosztów naprawy, która pozwoliłaby na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Zdaniem pozwanego wypłacone odszkodowanie w sposób właściwy i pełny skompensowało uszczerbek majątkowy po stronie poszkodowanego. Pozwany podnosił również, że poszkodowany miał możliwość dokonania naprawy pojazdu w warsztacie współpracującym z ubezpieczycielem za kwotę określoną w kalkulacji naprawy.

Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.). Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych regulują przepisy ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 2060 z późn. zm.), w dalszej części uzasadnienia nazywanej również ustawą. Zgodnie z art. 34 ust. 1 i 36 ust. 1 ustawy z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, a odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Ustalenie odszkodowania z ubezpieczenia OC następuje według ogólnych zasad, określonych w art. 361-363 k.c., z tym jedynie zastrzeżeniem, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest tylko do świadczenia pieniężnego, ograniczonego do wysokości, ustalonej w umowie, sumy gwarancyjnej (art. 822 § 1 k.c. i art. 36 ust. 1 ustawy). Stosownie zaś do treści art. 19 ust. 1 ustawy poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Ustawodawca nie zdefiniował pojęcia szkody, które w doktrynie definiuje się niejednolicie, choć przeważa stanowisko, że szkoda majątkowa to różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po wystąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek a stanem, jaki by zaistniał gdyby zdarzenie to nie nastąpiło. Naprawienie szkody, a więc i odszkodowanie powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 362 § 2 k.c.). W orzecznictwie utrwalone zostało stanowisko, iż dla pojęcia szkody ubezpieczeniowej

należy sięgnąć do odpowiednich regulacji zawartych w kodeksie cywilnym. W myśl art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego wynika szkoda. Związek przyczynowy jest kategorią obiektywną i należy go pojmować jako obiektywne powiązanie „przyczyny” ze zjawiskiem określonym jako „skutek”. Ustawodawca wprowadzając w art. 361 § 1 k.c. dla potrzeb odpowiedzialności cywilnej, ograniczenie tej odpowiedzialności tylko za normalne – typowe, występujące zazwyczaj następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynika, nie wprowadza związku przyczynowego w rozumieniu prawnym odmiennego od istniejącego w rzeczywistości.

Zgodnie zaś z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu (uchwała SN z dnia 12 kwietnia 2012 r., III CZP 80/11, Legalis 447330).

Sąd Najwyższy uznał w wyniku wykładni art. 361 § 2 k.c. i art. 363 § 2 k.c., że ubezpieczyciel, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę jako całości. Przywrócenie do takiego stanu oznacza, że pojazd ma być sprawny technicznie i zapewnić poszkodowanemu komfort jazdy, w takim stopniu, jak przed zdarzeniem. Jeżeli w tym celu należy wymienić uszkodzoną część, to niewątpliwie jest to normalne następstwo działania lub zaniechania, z którego szkoda wynika, w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. Przy założeniu, że nie da się jej naprawić w taki sposób, aby przywrócić ją do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę, część ta musi zostać zastąpiona inną nową częścią.

Na gruncie powyżej przytoczonych przepisów, a co jest bezspornym w sprawie, pozwany zobowiązany był względem poszkodowanego do zapłaty odszkodowania w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy objętego ubezpieczeniem z tytułu prowadzenia działalności lub posiadania mienia. W niniejszym postępowaniu istota sporu sprowadzała się do wysokości zastosowanej stawki za roboczogodzinę plac blacharskich i lakierniczych, które według zlecenia z 10 listopada 2022 roku wynosiła 309,96 zł brutto (252,00 zł netto). Odszkodowanie zostało wypłacone przez pozwaną według stawki stosowanej przez autoryzowane warsztaty grupy V., tj. 203,00 zł netto (249,69 zł brutto) i według średniej stawki dla województwa (...).

W niniejszym postępowaniu powód celem poparcia swoich twierdzeń dołączył dokument o informacjach dotyczących wysokości stosowanych na terenie województwa (...) stawek za rbh, które wahają się w przedziale 199,00 – 203,00 zł netto. Powyższa informacja wynika również ze złożonego przez powoda zlecenia pojazdu, według którego wszystkie popularne marki są naprawiane według stawki 203,00 zł za rbh. Tym samym dokumenty załączone przez powoda stanowią przeciwieństwo tego, na co zostały powołane i wskazują na rażące zawyżenie stawki przez (...) Sp. z o. o. w przypadku naprawy pojazdu poszkodowanego i zastosowanie stawki 252,00 zł netto. Gdyby powód zdecydował się na naprawę pojazdu w jakimkolwiek innym warsztacie na terenie całego województwa, roszczenie wypłacone przez pozwanego w pełni zrekompensowałoby szkodę. Tym samym w zestawieniu dowodów powoda z treścią pozwu powód sam sobie zaprzeczył.

Na marginesie wskazać również należy, że powód nie załączył kompletu dokumentów wskazujących na dokonanie skutecznej cesji wierzytelności od poszkodowanego. W powyższym zakresie Sąd w całości podziela okoliczności z odpowiedzi na pozew.

Mając na względzie powyższe rozważania, dochodzone pozwem roszczenie powoda na mocy art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu

Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 822 § 1 k.c. i art. 361 i art. 362 k.c. zostało oddalone jak w I punkcie wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Sąd zasądził kwotę 90,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa radcy prawnego oraz kwotę 17,00 zł tytułem zwrotu kosztów płaty skarbowej na podstawie § 2 pkt 1 Rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sygn. akt I C 119/23

ZARZĄDZENIE

odnotować,

doręczyć zgodnie z wnioskiem pełnomocnikowi powoda,

kal. 14 dni.

G., 6 października 2023 roku